

Táboroztunk

Az idén július 24-e és 30-a között szervezte meg egyesületünk a Jegricska-parti környezetismereti táborát, melyen 34 gyerek vett részt. A rossz idő ellenére is jól sikerült táborban a gyerekek érdekes környezetismereti előadásokat hallgattak, műhelymunkákban vettek részt, hiüllöket tanulmányoztak, csónakáztak, madarakat gyűrűztek. Persze a

Zelenka Angéla tanárnő a Jegricska növényeiről tart előadást játékról sem feledkeztek meg a szervezők. A csapatokra osztott gyerekek minden délután játékos versenyeken gyűjtötték a pontokat, melyek alapján az utolsó nap rangsoroltuk és jutalmaztuk a csapatokat. 27-én, csütörtökön a látogatási napon, a gyerekek egy kiselőadással kedveskedtek a táborba látogató szülőknél, nagyszülőknél. A tábor ideje alatt összesen 20 madárfaj 151 példányát gyűrűztük meg. Legérdekesebb volt az az énekes nádiposzáta, amelynek a lábán befogáskor egy budapesti gyűrűt találtunk.

BALOGH István

A Fruska gorán jártunk

Vasárnap, 28-án kirándulást szerveztünk a Fruska gorára, azon gyerekek számára, akik részt vettek ideai környezetismereti táborunkban, ugyanis a tábor ideje alatt a rossz idő miatt ez elmaradt. Útvezetőnk Petes Csilla tájépítész volt, aki a Fruska gora fafajtaát mutatta be a gyerekeknek oly módon, hogy a bemutatott jellegzetességek alapján később maguk is fel tudják majd ismerni őket.

B. I.

Van helyük az állati tetemeknek

Egy hónapja történt, hogy a határban sétálva érdekes állatra lettem figyelmes. A Proletár utca folytatásában, az új szennyvíztároló felé, a falutól két-háromszáz méterre találtam rá. Egy sertés volt oda kidobva csak pár méterre a nyári úttól.

A tetem már rothadásnak indult. A hátsó lábait („sonkáit”), valaki úgy gondolta, hogy még föl tudja használni valamilyen nemes célra, vagy már a kóbor kutyák lakmároztaak belőle. Ez rejtély marad számunkra. Mindenesetre az efféle hullatárolás máshogy is megoldható.

Az elhullott állati tetem veszélyes hulladéknak minősül és nyilvántartási kötelezettség alá esik. Kellemetlen szagokat, veszélyes kórokozókat és ezzel együtt betegségeket terjeszt. A talaj és talajvíz megfertőzésével pedig magunk alatt vágjuk a fát, hiszen a szennyeződés a növények és az állatok révén visszakerül az ökológiai körforgásba. A talajvízzel a káros anyagok nagy távolságokra elszállítódnak.

Az állat elpusztulásakor azt is nyilvánvalóvá kell tenni, hogy természetes úton vagy betegségben, és végső soron, hogy milyen betegségben pusztult el. Manapság ugyanis elszaporodtak az emberre is veszélyes állatbetegségek (kergemarhakór, száj- és körömfájás, madárinfluenza stb). Ezért a tetem különböző eljárásokkal kezelhető. A halál okától függően felhasználható takarmány, trágya és ipari zsírként is. Ha ez nem lehetséges, megfelelő helyre kell szállítani, ahol szakszerűen tudják kezelni.

Nem meglepő tehát, hogy Temerinben is létezik ilyen hely. Kis utánajárással bárki megtalálhatja. Hogy a dolog még banálisabb legyen, a „dögtemető” a legnyilvánvalóbb helyen van, a temerini szemétdombon, a szőregi úton. Egy külön része a hulladéklerakónak erre a célra van fenntartva, és európai szabványok szerint működik. A tetemek aerob vagy anaerob (levegőn vagy levegő nélkül) módon lebomlanak, a fertőzéseket pedig kénes-meszes oldattal akadályozzák meg.

Felhívnam a figyelmet még egy „érdekességre”. Ne higgyük el az olyan meséket, hogy valaki irreálisan magas összegért átveszi tőlünk a tetemet és (állítólag és remélhetőleg) a megfelelő helyre szállítja és ezzel leveszi a terhet a vállunkról. Ne legyünk lusták utánajárni, esetleg saját magunk megoldani az állati tetemek elszállítását. Ezzel megóvhatjuk saját magunk, de mások egészségét is.

csa